

บันทึก
หลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองปทุมธานี
เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๔๕

หลักการ

เพื่อให้มีการควบคุมกิจการตลาด ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.
๒๕๓๕

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกฎกระทรวงซึ่งออกตาม
ความในพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ประกาศใช้บังคับ ประกอบกับคำสั่ง
กระทรวงสาธารณสุขที่ ๔๔/๒๕๔๖ เรื่อง มอบอำนาจให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข
และผู้ว่าราชการจังหวัด พิจารณาอุทธรณ์ ตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒
ในเขตจังหวัดอื่น มอบอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ และมีคำสั่งอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๗
แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน
จึงเห็นสมควรแก้ไข ปรับปรุง เทศบัญญัติ เรื่อง ตลาดให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพการณ์
ในปัจจุบัน เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลตลาด โดยกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้ง เนื้อที่ แผนผัง
สิ่งปลูกสร้างและสุขลักษณะการจัดสถานที่ และการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาความสะอาด
และความเป็นระเบียบเรียบร้อยในตลาด วิธีการอนุญาต วิธีการให้ผู้ขายของ และผู้ช่วยขายในตลาด
ปฏิบัติให้ถูกต้องเกี่ยวกับสุขลักษณะส่วนบุคคล รวมทั้งสุขลักษณะในการใช้กรรมวิธี การจำหน่าย
การปรุง ประกอบ เก็บ หรือสะสมอาหาร ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ในการขอรับ
ใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และค่าธรรมเนียม จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองปทุมธานี

เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๔๕

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติ ว่าด้วยการควบคุมการจัดตั้งตลาด ในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติ เทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ เทศบาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ ประกอบ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๔ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกฎกระทรวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๖ และกฎกระทรวง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒ ออกตามความในพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับ คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๔๔ / ๒๕๔๖ เรื่อง มอบอำนาจให้รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงสาธารณสุขและผู้ว่าราชการจังหวัด พิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒ ในเขตจังหวัดอื่น มอบอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ และมีคำสั่งอุทธรณ์ ตาม มาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน

เทศบาลเมืองปทุมธานี โดยคำแนะนำยินยอม จากสภาเทศบาลเมืองปทุมธานี และโดยเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองปทุมธานี เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒. เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี เมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองปทุมธานี

ข้อ ๓. นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ก่อนเทศบัญญัตินี้ ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔. ในเทศบัญญัตินี้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบ หรือปรุงแล้วหรือของเสีง่ายทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราว หรือตามวันที่กำหนด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองปทุมธานี

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้ง
จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น
ให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๕. ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น
การเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น
ได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้ว จะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ
จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ความในข้อนี้ มิให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์การของรัฐ
ที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินการจัดการตลาดจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาต
ตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้ด้วย ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ
กำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคนี้ปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้ และให้ผู้รับใบอนุญาต
ให้จัดตั้งตลาดปฏิบัติตามนั้น

ข้อ ๖. ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งตลาด ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตพร้อมด้วยแผนผัง แบบก่อสร้าง
และรายการปลูกสร้างในสถานที่ ที่จัดตั้งตลาด ทั้งนี้เนื้อหาจะต้องเป็นไปตามที่กฎกระทรวงซึ่งออก
ตามความในพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนด และให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การยื่นคำขอ เปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่ หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากที่
เจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดแล้ว ให้ยื่นคำขออนุญาตพร้อมแนบเอกสาร
ตามวรรคหนึ่ง และให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗. สถานที่ตั้งตลาดและการปลูกสร้างในสถานที่นั้น ต้องจัดให้ได้สุลักษณะตามที่
เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แนะนำกำหนดดังต่อไปนี้

(๑) ต้องตั้งอยู่ในที่ซึ่งไม่น่าจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพ แก่การดำรงชีพปกติ
ของประชาชน

(๒) อาคารต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคงแข็งแรง

(๓) บริเวณพื้นต้องทำด้วย วัสดุถาวร มั่นคงแข็งแรงทำความสะอาดง่ายและ
ไม่มีน้ำขังอยู่ได้

(๔) ต้องมีทางระบายน้ำทำด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย ระบายน้ำไป
สู่ทางระบายน้ำสาธารณะได้สะดวก ต้องมีการกำจัดน้ำโสโครก ตามคำแนะนำ
ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๕) ต้องมีแสงสว่างและการระบายอากาศให้เพียงพอ

(๖) ที่วางขายของต้องมีลักษณะต่อไปนี้

ก. ต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๑ เมตร และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒ ตารางเมตร สูงไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร ทำด้วยวัสดุที่ทนถูกสุญญากาศ แยกเป็นหมวดหมู่เหมาะสมกับประเภทสินค้า

ข. ต้องมีที่นั่งสำหรับผู้ขายโดยเฉพาะ เหมาะสมสะดวกต่อการเข้าออก

(๗) ทางเดินตลาดต้องมีลักษณะดังนี้

ก. ทางเข้าออกตลาดต้องมีอย่างน้อยหนึ่งทาง กว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร และให้เป็นไปตามที่กฎกระทรวง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนด เว้นแต่เป็นตลาดที่จัดตั้งขึ้นก่อนกฎกระทรวง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้บังคับและให้เป็นไปตามความในข้อ ๗ วรรคสอง แห่งเทศบัญญัตินี้

ข. ทางเดินสำหรับผู้ซื้อขายในอาคารตลาด ต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๘) ต้องทำสิ่งป้องกันไว้ เพื่อมิให้คนและสัตว์ เข้าไปพลุกพล่าน อันจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญ

(๙) ต้องจัดให้มีส้วม เครื่องใช้จำนวนอย่างเพียงพอ และจัดสถานที่ดังตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๐) ต้องจัดให้มีน้ำใช้อย่างเพียงพอ และต้องมีสถานที่สำหรับล้างสินค้าให้เพียงพอ หรือตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๑) ต้องปฏิบัติการอื่นใด อันเกี่ยวกับสุขลักษณะอย่างครบถ้วน ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๒) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ดับเพลิงตามจำนวนที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด และเห็นสมควร

(๑๓) ดูแลตรวจตราและห้ามมิให้ผู้ใดใช้ตลาดเป็นที่หลับนอน

(๑๔) จัดเก็บสิ่งของให้เรียบร้อย สะดวกแก่การทำความสะดวก ระหว่างเวลาเปิดหรือปิดตลาด

(๑๕) ห้ามนำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่เป็นสัตว์ที่นำเข้าไปขายหรือเป็นอาหาร

(๑๖) ต้องระวางรักษาตลาดมิให้มีกลิ่นเหม็น คับชื้น ฝุ่น ละออง สี และเสียงดังจนเป็นที่รำคาญหรือเดือดร้อนแก่ผู้อื่น

(๑๗) จัดการบำรุงรักษาซ่อมแซมระบบสาธารณูปโภค ในบริเวณตลาดให้ใช้ได้ดี และสะดวกอยู่เสมอ

(๑๘) ต้องสอดส่อง แนะนำบอกกล่าวผู้ขายและผู้ช่วยขาย ให้ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขอย่างเคร่งครัด

ความในข้อ ๗ (๗) มิให้ใช้บังคับกับตลาดที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่กฎกระทรวง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒ ออกตามความในพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ แต่ให้ปรับปรุงแก้ไข ให้เป็นไปตามข้อกำหนดในเทศบัญญัตินี้ หรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๘. ผู้จัดตั้งตลาดต้องจัดให้มีเครื่องอุปกรณ์และอื่นๆ อันจำเป็นสำหรับสุขลักษณะของตลาด ดังต่อไปนี้

(๑) ที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอันได้สุขลักษณะให้มีขนาด จำนวนเพียงพอ และตั้งอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสม ตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่แนะนำ

(๒) จัดให้มีน้ำสะอาดพร้อมที่เก็บสำรองน้ำให้มีปริมาณเพียงพอสะดวกแก่การใช้ การล้างสินค้า ล้างตลาด หรือใช้สอยประการอื่นที่จำเป็น

(๓) ติดตั้งอุปกรณ์ เครื่องป้องกัน หรืออุปกรณ์อื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับสุขลักษณะของตลาด ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๙. ผู้รับใบอนุญาตจะต้องควบคุมดูแล ให้ผู้ขายของในสถานที่ตั้งตลาดปฏิบัติให้ถูกต้อง ตามเทศบัญญัติกำหนด

ข้อ ๑๐. ผู้รับใบอนุญาตต้องรักษาตลาด ตลอดจนของใช้ ให้ถูกสุขลักษณะและเรียบร้อยดังต่อไปนี้

(๑) รักษาส่วนให้ได้สุขลักษณะและต้องจัดให้มีคนทำความสะอาดให้สะอาดอยู่เสมอ

(๒) ต้องจัดการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ตามข้อกำหนด เทศบัญญัติหรือตามคำแนะนำ ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๓) ต้องมีแสงสว่างตามข้อ ๗ (๕)

(๔) จัดเก็บสิ่งของให้เรียบร้อย ปลอดภัยจากสัตว์พาหะนำโรค

(๕) ปฏิบัติการอื่นใด ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๑. ห้ามมิให้วางสิ่งของกีดขวาง ตามทางเดินเข้าสู่ตลาด ทางเดินในตลาด และห้ามมิให้ผู้ใด ก่อเหตุรำคาญในบริเวณตลาด ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนของบริเวณตลาดและให้หมายความรวมถึง สิ่งหรือการกระทำความดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) สะสม หมัก หรือเททิ้งสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาด หรือทำด้วยประการใดทำให้สถานที่ สกปรกหรือเป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็น

(๒) ก่อหรือจุดไฟในลักษณะอันน่าจะเป็นที่เดือดร้อน หรือน่าจะเกิดอันตรายแก่ผู้อื่น

(๓) กระทำการโดยวิธีการใดใดในตลาด จนน่าจะเป็นเหตุให้เสื่อมหรือเป็นอันตราย

ต่อสุขภาพ

(๔) ทิ้งมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งได้จัดไว้ สำหรับรองรับมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูล

(๕) กระทำการโดยประการใดใด ที่จะก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น ตามความเห็น
ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๒. ผู้ขายและผู้ช่วยขาย ต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) วางสินค้าและอุปกรณ์ให้อยู่ในขอบเขตซึ่งจัดไว้ มิให้ล้าออกมาติดขวางในตลาด
และการจัดวางให้เป็นไปตามคำแนะนำ หรือความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) จัดแยกประเภทสินค้าและวางให้ถูกต้อง ตามที่ที่จัดไว้ตามประเภทสินค้า

(๓) การแต่งกายต้องสะอาด และให้ปฏิบัติตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข
หรือพนักงานเจ้าหน้าที่แนะนำและให้ความเห็นชอบ

(๔) ภาชนะ เครื่องสำหรับปรุง ประกอบ อาหาร เครื่องปกปิดอาหารต้องรักษาจัดการ
ให้สะอาดใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(๕) อาหารที่นำมาประกอบ ปรุง หรือจำหน่ายต้องสะอาดถูกหลักอนามัย

(๖) เครื่องมือเครื่องใช้ในการอุปโภคหรือบริโภคต้องสะอาด

(๗) วัสดุที่ห่อหุ้มอาหาร หรือใส่อาหารที่จำหน่าย ต้องสะอาด ปลอดภัยจากสารพิษ

(๘) คูแลสถานที่ขายให้สะอาดอยู่เสมอ

(๙) ปฏิบัติการอย่างอื่นให้ต้องด้วยสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๓. ห้ามมิให้ผู้ขายหรือผู้ช่วยขาย ขาย ทำ ประกอบ ปรุง หรือสะสมอาหารและสิ่งของในตลาด
เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อ หรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจพบว่า เป็นพาหะ
นำโรคติดต่อและได้รับแจ้งเป็นหนังสือว่า ตนเป็นพาหะของโรคแล้ว

ข้อ ๑๔. ให้เปิดตลาดตั้งแต่เวลา ๐๔.๐๐ น. และปิดตลาดเมื่อถึงเวลา ๑๕.๐๐ น. เว้นแต่จะได้
กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในใบอนุญาต หรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด หรือตามเทศบัญญัติ

ข้อ ๑๕. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจความสมบูรณ์ ของคำขอรับใบอนุญาตหรือต่ออายุ
ใบอนุญาตแล้ว เห็นว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการตามข้อ ๖ ให้ออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่ง
ไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบ กรณีไม่อาจออกใบอนุญาตได้ ภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่รับคำขอ

ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่กำหนด
ตามข้อ ๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้งให้
ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องในคราวเดียวกันและในกรณีที่จำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขอรับ
ใบอนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวัน
นับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็น ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาต
ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้งๆละ ไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้อง

มีหนังสือแจ้งการขยายเวลา และเหตุจำเป็นแต่ละครั้ง ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง หรือตามที่ได้ขยายเวลาแล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๖. ในกรณีตลาดที่ได้เปิดดำเนินการมาก่อนประกาศใช้เทศบัญญัตินี้ โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจผ่อนผันให้ปรับปรุงตามข้อ ๗ และให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ภายในเวลาที่เห็นสมควรก็ได้

ข้อ ๑๗. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตได้จัดสถานที่ บริเวณที่จัดตั้งตลาด และมีเครื่องอุปกรณ์ตลาดครบถ้วน ต้องด้วยสุขลักษณะตามข้อกำหนดในเทศบัญญัตินี้ หรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดแล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาตได้

ข้อ ๑๘. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่าผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งจะทำการเปลี่ยนแปลง ขยายหรือลดสถานที่ หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด มีลักษณะตามข้อ ๑๗ ก็ให้ออกใบอนุญาตได้

ข้อ ๑๙. ผู้ได้รับใบอนุญาต มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตได้บอกเลิกการดำเนินการนั้น ก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป ตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้

กรณีผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้น หยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะเสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๐. บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัตินี้ ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้ เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลเมืองปทุมธานี

การขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่น จะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการต่ออายุใบอนุญาต และการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามข้อ ๑๗ และข้อ ๑๙ แห่งเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๒๑. ผู้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๒. ถ้าผู้รับใบอนุญาต ไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอบอกเลิกกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๓. ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในส่วนสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึง การสูญหายถูกทำลาย หรือชำรุดแล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐานดังนี้

(๑) เอกสารแจ้งความใบอนุญาตสูญหาย หรือถูกทำลาย ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจ

(๒) ใบอนุญาตเดิม ในกรณีที่ใบอนุญาตชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๒๔. หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการออกใบแทน ใบอนุญาต ดังนี้

(๑) ใบแทนใบอนุญาตให้ประทับคำว่า"ใบแทน" ด้วยอักษรสีแดงกำกับไว้และให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนใบอนุญาต พร้อมลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนใบอนุญาตและคันขั้วใบแทนใบอนุญาต

(๒) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาต เท่ากับเวลาที่เหลืออยู่ของใบอนุญาตเดิม

๓) บันทึกด่านหลังคันขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิม

ข้อ ๒๕. หากผู้ดำเนินการตลาดปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการแก้ไข หรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ ถ้าไม่แก้ไขหรือถ้าการดำเนินการนั้นต่อไป จะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า จะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการนั้นไว้ จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่า ปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้พอสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่มีคำสั่งให้หยุดทันที

ข้อ ๒๖. กรณีที่ปรากฏว่า ผู้รับใบอนุญาตสำหรับกิจการใดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือเทศบัญญัติหรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการ ตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๗. เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกครั้ง

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือเทศบัญญัติหรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการ ตามที่ได้รับใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้น ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๘. คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีผู้รับใบอนุญาต หรือไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งทางไปรษณีย์

ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักทำราชการของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้ทราบคำสั่ง ตั้งแต่เวลาที่คำสั่งไปถึงหรือวันที่ปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๕. ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จะขอรับใบอนุญาต สำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอน ใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๐. ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่ง ให้หยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม จนครบจำนวน หรือคำสั่งตามข้อ ๒๗ หรือมีคำสั่งในเรื่องการไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้ ต่ออายุใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาต ถ้าผู้ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี ภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี จะเห็นสมควร ให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งไว้ชั่วคราว

ข้อ ๓๑. การพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ ๓๐ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี พิจารณาโดยไม่ชักช้า คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานีให้เป็นที่สุด

ข้อ ๓๒. ผู้ใดจัดตั้งตลาด โดยฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อ ๕ ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๓. ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกิน หกเดือนหรือปรับ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๔. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัติข้อ ๑๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๕. ผู้ใดดำเนินการ ในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้หยุดดำเนินการ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับและปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาท ตลอดระยะเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๖. ผู้รับใบอนุญาต ผู้ใดดำเนินการ ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับและปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลา ที่ยังฝ่าฝืน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

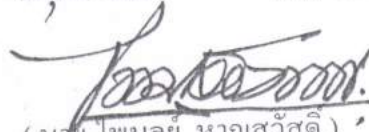
ข้อ ๓๗. ผู้รับใบอนุญาตผู้ใด ฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อ ๒๑ ข้อ ๒๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๓๘. กรณีตามข้อ ๓๐ และข้อ ๓๑ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี รายงานการปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข พร้อมด้วยปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์
คำสั่ง ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขทราบ
เป็นระยะทุกสามเดือน เว้นแต่เป็นกรณีสำคัญเร่งด่วน ให้รายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขทันที

ข้อ ๓๙. ให้นายกเทศมนตรีเมืองปทุมธานี รักษาการตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎ ระเบียบ
ข้อบังคับ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 5 เดือน สิงหาคม

พ.ศ. ๒๕๔๕

(นาย โปณุช หงษ์สวัสดิ์)

นายกเทศมนตรีเมืองปทุมธานี

เห็นชอบ

(นายเจิมพล รัตนาวลี)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปทุมธานี
ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี